

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/12/2019
Identifikačné číslo spisu: 5018200287
Dátum vydania rozhodnutia: 14.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5018200287.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a členov senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci žalobcu: C. Š., bytom K. G. XXX/XX, T. L. C., právne zastúpeného JUDr. Lenkou Špiriakovou, PhD., advokátkou so sídlom J. Milca 11, Žilina, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Vysokoškolákov 8556/33B, Žilina, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OOP1-2018/021970/Zan zo dňa 22. mája 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 28Sa/25/2018-55 zo dňa 5. februára 2019, takto

rozhodol:

I. Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na krajskom súde

1. Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, ktorý rozhodnutím č. OU-ZA-OOP1-2018/021970/Zan zo dňa 22. mája 2018 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie o priestupku Okresného úradu Žilina, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-ZA-OVVS2-2018/010460/240/GAS zo dňa 7. marca 2018, ktorým správny orgán prvého stupňa uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), ktorého sa dopustil tým, že úmyselne narušil občianske spolunažívanie iným hrubým správaním a vyhrázaním ujmu na zdraví tým, že dňa 12. decembra 2017 v čase okolo 08:00 h. pred bytovým domom v Ž. na ul. I. T.S. XXXX pri ističoch elektrickej energie povedal W.. B. J., nar. v r.XXXX „Ak sa ešte raz dotkneš tých ističov, dolámem ti

ruky!“ a následne na neho kričal „Si pedofil, úchylák, dcéra ti fajčí kokot a tvoja žena je kurva!“ Následne, keď W.. B. J. volal s políciou, ho C. Š. kopol nohou do chrbta a od svojho vchodu znova vykričal na W.. B. J. „ty pedofil vyjebaný, pôjdeš do basy!“. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch v nadväznosti na § 12 ods. 1 a § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch bola obvinenému C. Š. za spáchaný priestupok uložená sankcia pokuta vo výške 20,- EUR. Zároveň mu bola uložená povinnosť uhradiť štátu trovy konania vo výške 16,- EUR.

2. Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, ktorý je logicky vyhodnotený a po právnej stránke správne posúdený. Správny súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami a právnymi závermi ustálenými v predchádzajúcom správnom konaní o tom, že konanie žalobcu naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty priestupku v zmysle § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch a takisto sankcia mu bola uložená v súlade s § 12 zákona o priestupkoch.

3. Správny súd vyhodnotil žalobné námietky žalobcu ako v plnom rozsahu nedôvodné. V prvom rade sa zaoberal žalobnou námietkou, týkajúcou sa svedeckej výpovede svedka W.. J. a svedkyne B. J.. Žalobca namietal, že zvonček pri vchodových dverách do bytovky aj zvonček pri vchodových dverách do bytu sú nefunkčné, a preto nemohol vyjsť von na zvonenie. Zároveň namietal, že žalovaný vo svojom rozhodnutí uvádza novú skutočnosť, že žalobca nevyšiel von na zvonenie, ale na základe toho, že svedok J. vypol obvinenému elektrický prúd. Poukázal na svedeckú výpoveď svedka J. pred prvostupňovým správnym orgánom, ktorý vypovedal, že išiel zvoniť žalobcovi ku dverám, pričom žalobca vyšiel von. K tejto námietke správny súd uviedol, že svedecká výpoveď svedka W.. J. bola prvýkrát zachytená pred Obvodným oddelením Policajného zboru Žilina - východ dňa 13. decembra 2017, teda jeden deň po skutku. Výpovednú hodnotu svedeckej výpovede teda vyhodnotil ako najvyššiu, pretože svedok mal ešte v živej pamäti jednotlivé skutkové okolnosti spáchania skutku, a preto bola aj najpodrobnejšia. Výplýva z nej i tá skutočnosť, že keď ho zavolala dcéra, aby prišiel, pretože nemajú elektrický prúd, prišiel k ističom, ktoré zapol a išiel na oplátku zasa vypnúť elektrický prúd žalobcovi, aby ho donútil prísť pred vchod a mohol sa s ním rozprávať. Ďalej uviedol, že následne na to žalobca prišiel dole k ističom, kde otvoril skrinku a nahodil ističe. Konštatoval, že s touto svedeckou výpoveďou je v súlade aj následná svedecká výpoveď svedka pred prvostupňovým správnym orgánom zo dňa 7. marca 2018. V tejto svedeckej výpovedi už stručnejšie uviedol skutkové okolnosti incidentu, čo je pochopiteľné pre odstup času, avšak základné skutkové okolnosti zostali nezmenené. Vypovedal, že potom čo nahodil ističe, následne išiel zvoniť žalobcovi k dverám, tento vyšiel von a ďalej nasledoval rozhovor so žalobcom. Výslovil, že z uvedeného nevyplýva, že by žalobca vyšiel pred byt na základe zvonenia svedka. Práve naopak, správny súd dospel k záveru, že svedecká výpoveď svedka J. uvedená pred prvostupňovým správnym orgánom je v plnom súlade s jeho svedeckou výpoveďou pred policajným orgánom, pretože v oboch konštatoval, že žalobca vyšiel von, pričom v prvej výpovedi zo dňa 13. decembra 2017 špecifikoval, že došiel pred vchod k rozvodnej skrinke a v poradí druhej výpovedi už len uviedol, že vyšiel von. Druhá výpoveď v kontexte s prvou výpoveďou jednoznačne potvrdzuje skutočnosť, ktorú zobrali za dokázanú správne orgány, a to že žalobca vyšiel von pred bytový dom k rozvodnej skrinke, kde došlo k incidentu.

4. Ďalej konštatoval, že skutkové tvrdenia uvedené v svedeckej výpovedi svedka W.. J. zo dňa 13. decembra 2017 o tom, že žalobca vyšiel pred bytový dom, pretože mal vypnutý elektrický prúd, sú tiež v súlade so svedeckou výpoveďou svedkyne J. pred Obvodným oddelením Policajného zboru, ktorá jednoznačne uviedla, že otec W.. J. zazvonil na bytový zvonček žalobcu, ale žalobca na zvonenie nereagoval, pričom otec vypol elektrický istič bytu žalobcu, na čo žalobca z bytu vyšiel von pred panelák, kde sa stal incident opísaný vo výrokovej časti prvostupňového správneho rozhodnutia. Zároveň konštatoval, že tieto rovnako potvrdzujú tvrdenie žalobcu, že zvonček pri jeho vchodových dverách do bytu a aj pri vchodových dverách do jeho vchodu bol nefunkčný. Napokon vyslovil, že s týmito skutkovými zisteniami korešponduje aj vyjadrenie svedka J. pred prvostupňovým správnym orgánom o tom, že žalobca vyšiel von. Výslovil záver, že z uvedeného vyplýva, že svedok nevpovedal, že by vyšiel von na základe jeho zvonenia na zvonček žalobcu, a to pred byt žalobcu. Naopak, z kontextu všetkých svedeckých výpovedí jednoznačne vyvodil, že žalobca vyšiel pred bytový dom ku

rozvodovej skrini, a to na základe toho, že mu svedok J. vypol elektrický prúd v rozvodnej skrini. Mal teda za to, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí neuviedol žiadnu novú skutočnosť, ktorá by bola v rozpore s tvrdeniami svedkov uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí. Preto dodal, že za takejto dôkaznej situácie potom nie je možné zobrať za základ iný skutkový stav, ako ten, ktorí uviedli dvaja nezávislí svedkovia, o ktorých dôveryhodnosti správny orgán nemal pochybnosti.

5. Taktiež sa zaoberal námietkou žalobcu, spočívajúcou v tvrdení o nepravdivosti výpovede svedkyne B. J. v časti, kde uvádzala, že z kuchynského okna svojho bytu mala vidieť najskôr, ako žalobca manipuluje v elektrickej rozvodnej skrini, ako jej otec nahodil elektrický istič žalobcu a zazvonil na bytový dom žalobcu, ktorý následne vyšiel von pred panelák. Mala vidieť aj to, ako sa celý skutok odohral. Poukázal na názor žalobcu, podľa ktorého z kuchynského okna bytového domu rodiny J. nie je možné vidieť do podchodu vchodu č. XX, kde sa nachádza vchod do bytového domu žalobcu ako aj elektrická rozvodná skriňa a tomuto tvrdeniu pripojil ako dôkaz fotografiu. Správny súd vyhodnotil aj túto námietku ako plne nedôvodnú. V prvom rade pokladal za potrebné poukázať na to, že túto námietku a dôkaz žalobca neprodukoval v celom správnom konaní, pritom nepochybne nič mu nebránilo túto námietku uplatniť. Správny súd následne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Sžo/128/2015 zo dňa 24. mája 2017, podľa ktorého „žalobca je vo veciach správnych deliktov oprávnený uviesť a poukázať v žalobe i na taký dôkaz, pre ktorý považuje napadnuté rozhodnutie správneho orgánu za nezákonné a nebráni tomu ani skutočnosť, že ho neuplatnil v odvolacom správnom konaní, resp. rozkladovom konaní, ak tak objektívne nemohol urobiť. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Szd/3/2009 z 3. novembra 2009, z ktorého vyplýva, cit. „Najvyšší súd sa nemôže stotožniť s názorom žalovaného, že žalobkyňa predložením znaleckého posudku postupovala nad rámec správneho konania, lebo predloženie dôkazného prostriedku účastníkom súdneho konania, ktorý je vykonateľný v správnom konaní, ešte samo o sebe v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nediskvalifikuje takýto dôkaz z použitia v správnom súdnictve. Tento postup musí byť ospravedlnený osobitnými skutočnosťami, ktoré majú svoj spoločný základ v preskúvanom správnom alebo osobitnom konaní pred správny orgánom. Napríklad nemožnosť byť priamo oboznámený s písomnými podkladmi zistenými, alebo vypracovanými počas výkonu dohľadu žalovaným, je jedným z možných dôvodov, ktoré môžu ospravedlniť predloženie dôkazného prostriedku žalobkyňou až v štádiu súdneho konania.“ V predmetnej právnej veci posudzovanej odvolacím súdom žalobca nemohol predložiť znalecký posudok v prebiehajúcom správnom konaní, hoci bol vypracovaný ešte pred vydaním prvostupňového správneho rozhodnutia, nakoľko, ako vyplýva z podanej žaloby, o znaleckom posudku nemal vedomosť.“

6. V nadväznosti na vyššie uvedené však zdôraznil, že skutkové okolnosti v danom prípade sú iné. Žalobca mal objektívnu možnosť namietať vyššie uvedenú skutočnosť už v prvostupňovom správnom konaní, najneskoršie v podanom odvolaní. Tvrdenie, že svedkyňa nemohla zo svojho stanoviska vidieť miesto incidentu, je otázkou čisto skutkovou, ktorá mohla byť žalobcovi zrejma už v štádiu správneho konania. Rovnako mohol už v správnom konaní pripojiť ako dôkaz fotografiu, ktorú predložil ako prílohu k správnej žalobe. Predloženie takého dôkazu žalobcovi nič nebránilo; nejde o dôkaz, ktorý by bol vypracovaný na základe podkladov, s ktorými by nebol v správnom konaní oboznámený, napr. znalecký posudok alebo dôkaz, o existencii ktorého by nemal vedomosť, keďže mu nič nebránilo urobiť fotografiu už skôr. Pokiaľ teda žalobca túto námietku v správnom konaní neuplatnil a dôkaz nepredložil, správne orgány sa k tejto námietke a dôkazu logicky ani nemohli vyjadriť. Z týchto dôvodov sa správny súd javilo uplatnenie tejto námietky až v súdnom konaní ako čisto účelové.

7. Napriek vyššie uvedenému, správny súd z dôvodu vysporiadania sa so žalobnými námietkami v plnom rozsahu, v zmysle § 197 SSP tento dôkaz vykonal. V danom prípade žalobca žiadal doplniť dokazovanie oboznámením sa s fotografiou, ktorú pripojil k správnej žalobe, ktorá mala preukazovať nemožnosť vidieť miesto činu z kuchynského okna svedkyne J.. Súd na nariadenom pojednávaní doplnil dokazovanie oboznámením sa s touto fotografiou, pričom zistil, že výpovedná hodnota tejto fotografie je nulová. Nie je z nej zrejme, akého konkrétneho miesta sa fotografia týka a najmä fotografia nie je vyhotovená z akéhokoľvek okna bytového domu. Nebolo teda možné ňou preukázať skutočnosť, ktorú tvrdil žalobca, že z okna - dokonca z konkrétneho kuchynského okna rodiny J. - nie je výhľad na

priestor pred rozvodnou skriňou pred vchodom do bytového domu. Potom len tvrdenie žalobcu, ktorý namietal túto konkrétnu skutkovú okolnosť, t. j. nemožnosť vidieť z kuchynského okna svedkyne J. na miesto činu, stálo proti dôkazom obsiahnutým v spisovom materiáli, ktoré neboli spochybnené žiadnym iným dôkazom. Správny súd preto túto námietku posúdil ako čisto účelovú s cieľom vyhnúť sa priestupkovej zodpovednosti žalobcu za spáchanie priestupku.

8. Vo vzťahu k fotodokumentácii, na ktorú vo vyjadrení poukázal žalovaný, súd uviedol, že táto nebola podkladom pre vydanie prvostupňového ani napadnutého rozhodnutia, pretože bola vyhotovená svedkom J. až po začatí súdneho konania. Vyhotovenie tohto dôkazu však bolo vyvolané práve žalobnou námietkou o nemožnosti svedkyne J. vidieť z kuchynského okna na miesto činu, preto nebola na mieste námietka žalobcu v replike, že uvedený dôkaz mal byť vykonaný už v správnom konaní. Zdôraznil, že tento dôkaz ani akékoľvek iné dôkazy v správnom konaní na preukázanie tejto skutočnosti ani na preukázanie hodnovernosti svedkyne neboli vykonané práve preto, že samotný žalobca tvrdenia svedkyne, vrátane tvrdenia o tom, že miesto činu videla, vôbec nerozporoval, a preto správne postupovali správne orgány, keď túto skutočnosť považovali za preukázanú a nevykonali k nej ďalšie dokazovanie. Dodal, že na uvedenom nič nemení ani to, že svedkyňa bola vypočutá len pred policajným orgánom, keďže žalobca na ústnom pojednávaní túto skutočnosť nenamietal a jej svedeckú výpoveď nespochybnil. Ďalej vyslovil, že za týchto okolností ani nemôže byť kvalifikované ako nedostatok dôvodov to, že sa správne orgány nezaoberali hodnovernosťou výpovede svedkyne, alebo, že nevyhodnotili pripojenú fotodokumentáciu (ktorá v tom čase neexistovala), ako to namietal žalobca v replike.

9. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal. Rovnako tak v zmysle § 168 SSP a contrario nepriznal právo na náhradu trov konania ani žalovanému, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho aplikáciu, spočívajúce vo výnimočnosti situácie.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

10. Proti rozsudku podal riadne a včas kasačnú sťažnosť prostredníctvom právneho zástupcu žalobca, z dôvodu, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Žiadal, aby kasačný súd rozhodol tak, zmení rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 28Sa/25/2018-55 zo dňa 5. februára 2019 tak, že zruší rozhodnutie žalovaného č. OU-ZA-OOP1-2018/021970/Zan zo dňa 22. mája 2018, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. OU-ZA-OVVS2-2018/010460/240/GAS zo dňa 7. marca 2018 a vec im vráti na ďalšie konanie. Zároveň navrhol uložiť žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi trovy konania pred správnym súdom, ako aj trovy kasačného konania, a to vo výške 100 % v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

11. V podanej kasačnej sťažnosti žalobca vzniesol námietku týkajúcu sa vyhodnotenia svedeckej výpovede W. B. J.. Uviedol, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sa zakladalo okrem iného na svedeckej výpovedi W. B. J., pričom správny orgán akceptoval jednak výpoveď uskutočnenú dňa 13. decembra 2017 pred Obvodným oddelením Policajného zboru Žilina - východ, ako aj ďalšiu svedeckú výpoveď, ktorú svedok uskutočnil pred samotným prvostupňovým orgánom dňa 7. marca 2018. Ďalej uviedol, že pri porovnávaní oboch svedeckých výpovedí administratívne orgány dospeli k záveru, že výpoveď tohto svedka je hodnoverná, zodpovedá skutočnosti a odchýlky vo výpovedi sú spôsobené len odstupom času. Poukázal aj na záver správnych orgánov, že druhá výpoveď jednoznačne osvedčuje fakt, že žalobca vyšiel von pred bytový dom k rozvodnej skrini, kde došlo k incidentu. Dodal, že s uvedenou argumentáciou sa stotožnil aj Krajský súd v Žiline v plnom rozsahu, keď námietku žalobcu považoval za nedôvodnú. Žalobca krajskému súdu vyčítal, že sa riadne v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal s tým, pre aké skutočnosti námietku považuje za neodôvodnenú. Zároveň namietal, že správny súd sa vo vzťahu k predmetnej námietke nezaoberal ani s doplňujúcim odôvodnením žalobných námietok, uvedených vo vyjadrení zo dňa 8. októbra 2018 a prednesených na pojednávaní do zápisnice dňa 5. februára 2019. Ku námietkam predneseným na pojednávaní dňa 5.

februára 2019 uviedol, že tieto vzniesol aj s ohľadom na nedodržanie procesného postupu podľa § 106 ods. 1, 2 SPP, nakoľko posledné vyjadrenie žalovaného, teda duplika „Vyjadrenia k vyjadreniu sp. zn. 28Sa/25/2018 zo dňa 20. novembra 2018“, nebolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu. Následne zdôraznil, že už v odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 3. apríla 2018, ako aj následne v podanej žalobe namietal, že sa nemohol dopustiť konania tak, ako to tvrdí D. W.. B. J. a jeho dcéra svedkyňa B. J., keďže zvonček pri vchodových dverách do bytovky, ako aj zvonček pri vchodových dverách do bytu sú nefunkčné. Preto označil za nepravdivé tvrdenia svedkov o tom, že až potom ako zvonil zvonček pri vchodových dverách do bytovky mal žalobca zísť dole a vykonať predmetný skutok. Žalobca mal za to, že skutok sa nestal a nemal ani dôvody uvedené vysvetľovať. Dodal, že predmetné fakty uviedol ako dôvody odvolania až vo chvíli, keď žalovaný vydal vo veci svoje rozhodnutie, ktorým ho uznal vinným zo spáchania priestupku. Ďalej namietal, že bolo povinnosťou žalovaného v konaní riadne zistiť skutkový stav bez dôvodných pochybností v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 správneho poriadku. V nadväznosti na uvedené správnomu súdu vyčítal, že sa nevysporiadal s týmito uplatnenými námietkami žalobcu. Napokon akcentoval nesúhlas s postupom správneho orgánu prvého stupňa, ktorý podľa názoru žalobcu pri rozhodovaní uprednostnil svedeckú výpoveď W.. J. zo dňa 13. decembra 2017, pričom mal žalobca za to, že v zmysle § 35 ods. 1, 5 správneho poriadku mali administratívne orgány vychádzať z výpovede W.. J. zo dňa 7. marca 2018. Tvrdil, že ani s touto námietkou sa správny súd nevysporiadal.

12. Ďalej žalobca spochybnil hodnovernosť svedeckej výpovede B. J., nakoľko ide o dcéru svedka W.. J.. Namietal, že s ohľadom na blízky príbuzenský pomer mal správny orgán v súlade s ustanoveniami § 3 ods. 5 správneho poriadku, ako aj § 34 ods. 4 správneho poriadku vypočítať svedkyňu v správnom konaní, nielen prevziať jej výpoveď zo dňa 19. januára 2018. Tvrdil, že ani na túto námietku žalovaný nereagoval. Dodal, že tvrdenia vyplývajúce z výpovedí W.. B. J. a B. J. neboli osvedčené inými dôkaznými prostriedkami, hoci je medzi svedkami príbuzenský pomer a existovali rozpory medzi tvrdeniami svedkov a žalobcu.

13. Vo vzťahu k záveru správneho súdu o nulovej výpovednej hodnote fotografie predloženej žalobcom spolu so správnu žalobou, vyjadril svoj nesúhlas, ako aj potrebu vykonania obhliadky predmetného miesta za účelom naplnenia ustanovenia § 3 ods. 5 správneho poriadku. Mal za to, že túto námietku správny súd vyhodnotil nesprávne.

14. V závere kasačnej sťažnosti namietal porušenie prezumpcie nevinoty vo vzťahu k žalobcovi, a to z dôvodu, že rozhodnutia správnych orgánov sú založené na svedeckých výpovediach bez ich kvalitatívneho vyhodnotenia a bez ich priamej realizácie pred správnymi orgánmi. Taktiež namietal porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré malo nastať porušením jednotlivých ustanovení správneho poriadku, ako aj základných zásad správneho konania.

III.

Vyjadrenie žalovaného orgánu verejnej správy ku kasačnej sťažnosti

15. Ku kasačnej sťažnosti žalobcu sa žalovaný vyjadril podaním zo dňa 9. mája 2019, v ktorom považoval kasačnú sťažnosť za nedôvodnú. Zotrval na právnom názore vyslovenom v preskúvanom rozhodnutí žalovaného, dodávajúc, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nepochybne vychádzalo z riadne zisteného skutkového stavu veci a v konaní boli dodržané všetky ustanovenia zákona o priestupkoch, ako aj správneho poriadku. Mal za to, že ako prvostupňové, tak aj druhostupňové rozhodnutie správnych orgánov boli vydané v súlade so zákonom.

IV.

Konanie na kasačnom súde

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ust. § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti

(§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

17. Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi.

18. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu, ktorým uznal sťažovateľa vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalobcom a žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

19. Podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

20. Podľa § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch za priestupok podľa odseku 1 písm. a/ možno uložiť pokutu do 33 eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. b/ až d/ a písm. g/ pokutu do 99 eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. e/ pokutu do 200 eur a za priestupok podľa odseku 1 písm. f/ pokutu do 331 eur.

21. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa nie sú dôvodné.

22. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu a žalovaného, že priestupok sa stal a priestupok spáchal sťažovateľ tak, ako je uvedené v skutkovej vete prvoinštančného rozhodnutia správneho orgánu. Protiprávne konanie sťažovateľa bolo vo výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa vymedzené úplne a určite. Skutok, tak ako je uvedený vo výrokovej časti uvedeného rozhodnutia bol potvrdený aj výpoveďami svedkov.

23. K námietke sťažovateľa, spočívajúcej v tvrdení o nesprávnom vyhodnotení svedeckej výpovede W.. B. J., kasačný súd uvádza, že táto nie je dôvodná. Podľa názoru kasačného súdu je zrejmé, že skutkový stav uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa je v zhode a je súladný s obsahom administratívneho spisu žalovaného. Kasačný súd nezistil rozpor v skutočnostiach, ktoré

vypovedal svedok W. B. J. dňa 13. decembra 2017 pred policajným orgánom a následne skutočnostiach uvedených v jeho výpovedi pred správnym orgánom prvého stupňa. Závery plynúce z oboch týchto výpovedí sú zhodné a potvrdzujú priebeh skutku ako bol zistený správnymi orgánmi, a síce že k incidentu došlo tak, že žalobca vyšiel von pred bytový dom k rozvodnej skrini, kde následne prišlo k spáchaniu priestupku.

24. Kasačný súd nemohol prisvedčiť ani námietke sťažovateľa, týkajúcej sa nedostatočného zistenia skutkového stavu veci v zmysle § 3 ods. 5 správneho poriadku. Ohľadom uvedeného dáva do pozornosti, že požiadavka zákona čo najúplnejšie a najpresnejšie zistiť skutočný stav veci je procesným vyjadrením zásady materiálnej pravdy. Správny poriadok ukladá správny orgán povinnosť presne a úplne zistiť skutočný stav veci. Úplnosť zistenia podkladov znamená, že boli vykonané všetky prešetrenia a dôkazy, ktoré majú pre danú vec rozhodujúci význam. Presnosť zistenia znamená, že skutkové zistenia vyvedené z vykonaného prešetrenia zodpovedajú skutočnému stavu a nie sú ani nepresne interpretované, ani skreslené či už vedome, alebo nevedome. Taktiež kasačný súd zdôrazňuje, že skutočnosť, že vykonané dôkazy boli v konečnom dôsledku vyhodnotené v neprospech žalobcu neznamena, že by hodnotenie dôkazov bolo jednostranné či tendenčné. Záver, ku ktorému dospel žalovaný po vyhodnotení všetkých dôkazov, považuje kasačný súd zhodne s krajským súdom za logický a správny na účely zistenia skutočného stavu v súlade so zásadou materiálnej pravdy.

25. Rovnako tak námietku sťažovateľa, týkajúcu sa nepravdivosti výpovede svedkyne B. J., ktorú námietku odôvodnil tým, že tvrdenia vyplývajúce z jej výpovede neboli osvedčené inými dôkaznými prostriedkami, považoval kasačný súd za neopodstatnenú, motivovanú snahou vyhnúť sa zodpovednosti za priestupok. Tomuto záveru nasvedčuje aj skutočnosť, že túto námietku nevzniesol už v priebehu administratívneho konania, pričom neuviedol žiadnu okolnosť, ktorá by mu v predmetnom postupe bránila. Na tomto mieste je tiež potrebné zdôrazniť, že na takéto okolnosti sťažovateľ nepoukázal ani vo vzťahu ku fotografii priloženej k správnej žalobe, ktorej účelom malo byť preukázanie nedôveryhodnosti svedeckej výpovede B. J.. Nad rámec veci kasačný súd dodáva, že z predmetnej fotografie nie sú zrejmé žalobcom tvrdené skutočnosti, nedáva taktiež možnosť určiť akého konkrétneho miesta sa týka. S ohľadom na uvedené pokladá kasačný súd za správne aj závery krajského súdu o tejto otázke.

26. Ku kasačnej námietke sťažovateľa, ktorou namietal nedodržanie procesného postupu podľa § 106 ods. 1, 2 SPP, z dôvodu, že posledné vyjadrenie žalovaného, teda duplika „Vyjadrenia k vyjadreniu sp. zn. 28Sa/25/2018 zo dňa 20. novembra 2018“, nebolo doručené právny zástupcovi žalobcu, kasačný súd uvádza, že ani na túto nebolo možné prihliadnúť. Zo spisového materiálu vyplýva, že prípisom zo dňa 13. septembra 2018 Krajský súd v Žiline vyzval žalovaného v zmysle § 105 ods. 2 písm. a/ a c/ SSP na vyjadrenie k obsahu podanej žaloby. Následne dňa 8. októbra 2018 bolo správny súdu doručené „Vyjadrenie k žalobe“ zo dňa 4. októbra 2018, ktoré krajský súd prípisom zo dňa 15. októbra 2018 zaslal žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu. Zároveň uviedol, že na jeho ďalšie vyjadrenia súd nebude prihliadať. Dňa 16. novembra 2018 bolo správny súdu doručené „Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 4. októbra 2018“. K vyjadreniu žalobcu, doručenému súdu dňa 16. novembra 2018, sa žalovaný vyjadril vyjadrením zo dňa 20. novembra 2018. Z dikcie ustanovenia § 106 ods. 2 SSP, podľa ktorého k vyjadreniu žalobcu sa môžu účastníci konania vyjadriť v lehote určenej správnym súdom, pričom na ďalšie vyjadrenia správny súd nemusí prihliadať, o čom účastníkov konania poučí, vyplýva, že po vyčerpaní repliky a dupliky správny súd na ďalšie vyjadrenia nemusí prihliadať, ak o tomto boli účastníci poučení. Z uvedeného je teda zrejmé, že správny súd konal v súlade s právnou úpravou zakotvenou v Správnom súdnom poriadku.

27. Za nedôvodnú kasačný súd považoval aj námietku, týkajúcu sa porušenia prezumpcie nevinoty vo vzťahu k žalobcovi, ktorý uvedené videl v tom, že rozhodnutia správnych orgánov sú založené na svedeckých výpovediach bez ich kvalitatívneho vyhodnotenia a bez ich priamej realizácie pred správnymi orgánmi. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa zásadou prezumpcie nevinoty v priestupkovom konaní zaoberal v uznesení sp. zn. 6Sžo/34/2007 zo dňa 27. novembra 2007, ktoré správne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo ako judikát č. R 11/2014, v ktorom vyslovil, že realizácia zásady prezumpcie nevinoty v priestupkovom konaní znamená, že správny orgán je povinný dokázať vinu obvineného z priestupku, a ak sú o nej pochybnosti, musí rozhodnúť v prospech obvineného z

priestupku (in dubio pro reo). V zmysle uvedeného preto nie je možné konštatovať v prejednávanej veci porušenie zásady prezumpcie neviný, nakoľko vina žalobcu bola jednoznačne preukázaná.

28. Ohľadom namietaného porušenia práva na spravodlivý proces, ktoré malo nastať porušením jednotlivých ustanovení správneho poriadku, ako aj základných zásad správneho konania, kasačný súd uvádza, že nakoľko žalobca nepoukázal na konkrétne skutočnosti, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako ani neoznačil ustanovenia správneho poriadku a základné zásady správneho konania, ktoré mali byť porušené, nebolo možné vyhovieť ani tejto vznesenej námietke.

29. Kasačný súd konštatuje, že sťažovateľ svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, keď úmyselne narušil občianske spolunažívanie iným hrubým správaním a vyhrázaním ujmu na zdraví tým, že dňa 12. decembra 2017 v čase okolo 08:00 h. pred bytovým domom v Ž. na ul. I. T. XXXX pri ističoch elektrickej energie povedal W.. B. J., nar. XXXX „Ak sa ešte raz dotkneš tých ističov, dolámem ti ruky!“ a následne na neho kričal „Si pedofil, úchylák, dcéra ti fajčí kokot a tvoja žena je kurva!“ Následne, keď W.. B. J. volal s políciou, ho C. Š. kopol nohou do chrbta a od svojho vchodu znova vykričal na W.. B. J. „ty pedofil vyjebaný, pôjdeš do basy!“. V administratívnom konaní boli vykonané relevantné dôkazy, ktoré hodnoverne preukazujú protiprávne konanie sťažovateľa, a preto kasačný súd nemal o vine sťažovateľa žiadne pochybnosti. Kasačný súd záverom k veci dodáva, že uloženie sankcie pokuty žalobcovi vo výške 20,- EUR považuje za správne a postačujúce vzhľadom na spáchaný priestupok. Túto považuje kasačný súd za dostatočný výchovný a preventívny prostriedok, ktorým sa zabezpečí splnenie účelu správneho trestania, a to nápravu páchatelia.

30. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľa sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

31. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP.

32. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.